

บทความวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์ความรุนแรงนวนิยายแปลญี่ปุ่น

เรื่อง คำสารภาพ

โดย

นางสาว ชารทิพย์ พาราพิทักษ์

รหัสนักศึกษา ๐๕๕๒๐๖๒๘

เสนอ

รองศาสตราจารย์ บาหยัน อิมสำราญ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา ๔๕๐ ๔๖๐ การศึกษาเอกเทศ

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา ๒๕๕๕

รายวิชา ๔๕๐ ๔๖๐ การศึกษาเอกเทศ

ชื่อเรื่อง การวิเคราะห์ความรุนแรงนวนิยายแปลญี่ปุ่น เรื่อง คำสารภาพ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวธารทิพย์ พาราพิทักษ์ รหัสนักศึกษา ๐๕๕๒๐๖๒๘

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ บาหยัน อิ่มสำราญ

ปีการศึกษา ๒๕๕๕

คำสำคัญ ความรุนแรง , นวนิยายแปลญี่ปุ่น

บทคัดย่อ

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงความรุนแรงในนวนิยาย เรื่อง คำสารภาพ ที่เขียนโดย มิเนโมโตะ คนะเอะ ที่มีลักษณะของความรุนแรงค่อนข้างชัดเจน โดยการนำเอาแนวคิดความรุนแรงและทฤษฎีทางจิตวิทยา สังคม มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในพฤติกรรมของตัวละครหลักของเรื่อง พร้อมกันนั้นจะพิจารณาถึงลักษณะของความรุนแรง และปัจจัยที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมนั้นๆ อันเป็นภาพสะท้อนทางสังคมที่ปรากฏในนวนิยาย โดยมีสมมุติฐานที่ว่า นวนิยายเป็นวรรณกรรมที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับความเป็นจริงความผูกพันของนวนิยายกับสังคมจึงเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ไม่ยากนัก

บทนำ

ญี่ปุ่นเป็นประเทศแนวหน้าในการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์โดยมีภาคเอกชนเป็นผู้ลงทุนหลัก ญี่ปุ่นมีจำนวนการขอสิทธิบัตรเป็นอันดับ ๓ ของโลกตัวอย่างของผลงานทางเทคโนโลยีของญี่ปุ่นที่สำคัญ ได้แก่อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ เครื่องจักร วิศวกรรมด้านแผ่นดินไหวที่สร้างขึ้นมาเพื่ออยู่รอด สารเคมี สารกึ่งตัวนำ และเหล็กเป็นต้น ญี่ปุ่นเป็นผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่ที่สุด เป็นอันดับ ๓ ของโลก เป็นประเทศต้นกำเนิดของบริษัทผู้ผลิตรถยนต์ ๖ บริษัทจากผู้ผลิต ๑๕ บริษัทที่ใหญ่ที่สุด และผู้ผลิตสารกึ่งตัวนำ ๗ บริษัทจาก ๒๐ บริษัทที่ใหญ่ที่สุด

ญี่ปุ่นยังเป็นหนึ่งในผู้นำในการพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เช่น รถยนต์ไฮบริด เป็นที่ยอมรับว่าประหยัดพลังงานมากที่สุดและปล่อยควันเสียได้น้อย ซึ่งญี่ปุ่นได้เทคโนโลยีมาจากเยอรมัน อังกฤษ และ สหรัฐอเมริกา

ความสำเร็จของญี่ปุ่น ทำให้ผู้คนภายนอกต่าง เข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน ว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่างๆอยู่มาก แต่ในความเป็นจริงแล้ว ญี่ปุ่นเป็นสังคมที่เคร่งเครียด ทุกชีวิตอยู่ภายใต้กฎระเบียบ ตั้งแต่ ดึก พ่อแม่ต่างต้องการให้ลูกเข้าโรงเรียน มีชื่อเสียง สังคม กดดันให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐ อย่างโตเกียว เกียวโต คิวชู ฮอกไกโด ฯลฯ ท่ามกลางสภาพชีวิตที่ถูกกดดันวัยเด็กใน โรงเรียนเช่นนี้สิ่งที่ได้กลายเป็นปัญหา ความรุนแรงใน โรงเรียน ดังเช่นกรณี คดีเนวาด้าทัน เด็กญี่ปุ่นฆ่าเพื่อนร่วมชั้นด้วยคัตเตอร์

เหตุการณ์มีอยู่ว่า เมื่อปี ๒๐๐๔ นัทสึมิ ซึจิ วัย ๑๑ ขวบ กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ เธอไม่ค่อยจะชอบ ซาโตมิ มิตรารอิ เพื่อนร่วมชั้นวัย ๑๒ ขวบ เพราะซาโตมิมักจะมาล้อเลียนและพูดจาเสียศีลเธอในโฮมเพจของเธอ เป็นประจำ ทำให้เธอไม่พอใจตามประสาของเด็กหญิงทั่ว ๆ ไป แต่การกระทำกลับเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นเพราะซาโตมิกลับไม่ยอมหยุด จนทั้งสองฝ่ายเกิดความอยากฆ่าอีกฝ่าย จนวันหนึ่งทำให้นัทสึมิเกิดความคิดที่จะกำจัดซาโตมิอย่างจริงจัง จึงไปซื้อมีดคัตเตอร์เพื่อเตรียมการสังหาร นัทสึมิก็เรียกซาโตมิเข้าไปในห้องเรียนห้องหนึ่งในช่วงพักกลางวัน ก่อนจะบังคับให้ซาโตมินั่งลงบนพื้นแล้วปิดม่านหน้าต่างห้อง จากนั้นนัทสึมิก็ใช้มีดปิดตาซาโตมิ และใช้มีดคัตเตอร์ที่เตรียมไว้บาดคอซาโตมิอย่างโหดเหี้ยม จากนั้น นัทสึมิก็รอเวลาประมาณ ๑๕ นาที เมื่อแน่ใจว่าซาโตมิเสียชีวิตแน่นอนแล้ว เธอก็เอามีดคัตเตอร์หุ้มเลือดห่อไว้กับเสื้อผ้าที่ใส่อยู่ แล้วเดินกลับไปห้องเรียนของตัวเอง ไม่นานนัก ครูในโรงเรียนก็พบศพของซาโตมินอนจมกองเลือดอยู่ จึงเรียกเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยด่วน ซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาถึง ก็นำตัวนัทสึมิไปสอบสวนทันที โดยการ

มาตรการครั้งนี้มีสาเหตุมาจากการทะเลาะกันในโซเชียลมีเดีย ผลการตรวจสภาพจิตใจก็ปรากฏว่า นัทสิมไม่ได้ป่วยทางจิตแต่อย่างใด แต่มีความเครียดมาก เธอมีอาการของคนเก็บตัว ปลีกตัวออกจากสังคม และเคยมีการใช้กำลังกับเพื่อนคนอื่น ๆ ก่อนหน้านั้น หลังจากนั้น นัทสิมก็ถูกส่งตัวไปควบคุมความประพฤติ ๒ ปี ก่อนจะถูกส่งตัวไปยังสถานส่งเสริมการฟื้นตัวของเด็กในเวลาต่อมา และอยู่ในการควบคุมของทางการนับตั้งแต่นั้นมา และมีกำหนดจะปล่อยตัวคืนสู่สังคมในปี ๒๐๑๓

นอกจากรายงานข่าวที่กล่าวถึงความรุนแรงของเด็กในประเทศญี่ปุ่นแล้ว สิ่งที่น่าสนใจถึงความรุนแรงของประเทศญี่ปุ่นอย่างเช่น นวนิยายเรื่อง “คำสากรภาพ” ที่จะกล่าวดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดที่ใช้ศึกษา

การศึกษานวนิยายแปลญี่ปุ่น เรื่อง คำสากรภาพจะให้แนวคิด ๒ ประเภท ประกอบการวิเคราะห์ ได้แก่

๑. แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง

๒. แนวคิดจิตวิทยาสังคม

๑. แนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรง

๑.๑ ความหมายของความรุนแรง

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความรุนแรงพบว่า มีผู้ให้ความหมายของความรุนแรงไว้หลายท่านด้วยกัน เช่น

อรอนงค์ อินทรจิตร และ นรินทร์ กรินชัย (๒๕๔๒:๓) ได้ให้ความหมายของความรุนแรงไว้ว่า ความรุนแรง หมายถึงพฤติกรรมและการกระทำใดที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลทั้งร่างกาย วาจา จิตใจ ทางเพศ โดยการบังคับ ชูเชิญ ทูบตี เตะต่อย ตลอดจนคุกคาม จำกัด และกีดกันสิทธิเสรีภาพทั้งในที่สาธารณะ และในการดำเนินชีวิตส่วนตัว ซึ่งเป็นผลหรืออาจจะเป็นผลให้เกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจแก่ผู้ถูกกระทำ

บุญวดี เพชรรัตน์ (๒๕๔๓:๒๐๐) ได้ให้ความหมายของความรุนแรงไว้ว่า ความรุนแรงหมายถึง พฤติกรรมที่ปลดปล่อยความโกรธ ความกลัว และภาวะหวาดหวั่น ไปยังบุคคลอื่น เช่น คนรอบข้าง หรือวัตถุสิ่งของด้วยขาดการยับยั้งชั่งใจจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นเดือดร้อนด้วยการทำอันตรายผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นอันตรายสาหัสจนถึงแก่ชีวิตได้

จากแนวคิดดังกล่าวสามารถสรุปความหมายของความรุนแรง ได้ว่าความรุนแรง หมายถึง การที่กระทำการใดๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นๆ ทั้งทางร่างกาย วาจา หรือใจ โดยการบังคับ ชูเจ็ญ ทำร้ายร่างกาย การทุบตี แล้วเป็นผลให้ผู้อื่นเกิดความทุกข์ทรมานทั้งทางร่างกาย และจิตใจ และก่อให้เกิดความเสียหายทางทรัพย์สินทั้งของตนเองและผู้อื่น

๑.๒ ประเภทความรุนแรง

กัลตุง (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, ๒๕๔๕: ๑๔๔-๑๔๘; อ้างอิงจาก Galtung, n.d.) ได้เสนอ แนวความคิดที่แบ่งความรุนแรงออกเป็น 3 ประเภทดังนี้คือ

๑.๒.๑ ความรุนแรงทางตรง (Direct Violence) เป็นปรากฏการณ์ที่เห็นได้ชัดเจนและคนทั่วไปน่าจะเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นความรุนแรง เพราะมีร่องรอยปรากฏให้เห็นบนร่างกายของมนุษย์ ในรูปของบาดแผล เลือดเนื้อและการสูญเสียชีวิตรวมทั้งความเสียหายต่อวัตถุและทรัพย์สินของผู้คน การทำทารุณกรรมและการทำร้ายร่างกายด้วยวิธีการต่างๆ หรือการฆ่าฟันกันของผู้คนจึงเป็นเรื่องของความรุนแรงทางตรงที่เห็นได้ง่ายและชัดเจนที่สุดและการกระทำที่อาจจะไม่ได้ทำให้เกิดการบาดเจ็บทางร่างกาย หรือการสูญเสียชีวิตในทันที แต่กระทบต่อความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ การปิดล้อมดินแดนหรือการห้ามการติดต่อทางด้านการค้าและการแลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างประเทศส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในประเทศหรือบริเวณที่ถูกปิดล้อมเพราะการขาดแคลนสินค้าอุปโภคบริโภค ทำให้เกิดสภาพการขาดอาหารและปัญหาด้านสาธารณสุขอื่นๆ ตามมา การบังคับขูดเยียดกดขี่เอกราช ปลุกฝังระบบความเชื่อความหมายและวิถีชีวิตที่เฉพาะเจาะจงต่อกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมย่อยต่างไปโดยกลุ่มที่เป็นวัฒนธรรมหลักส่งผลต่อความต้องการที่จะดำรงอัตลักษณ์ที่แตกต่างออกไปของคนในกลุ่มวัฒนธรรมย่อยก็นับว่าเป็นความรุนแรงทางตรงเช่นกัน

๑.๒.๒ ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง (Structural Violence) หมายถึง โครงสร้างที่ทำให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างคนที่มีตำแหน่งแห่งที่แตกต่างกันในโครงสร้างนั้น ผู้ที่มีอำนาจมากกว่าเอารัดเอาเปรียบผู้ที่มีอำนาจน้อยกว่าในกระบวนการปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนระหว่างกัน ความไม่เท่าเทียมในการแลกเปลี่ยนกระทบความอยู่รอดและความเป็นอยู่ของผู้ที่เสียเปรียบในโครงสร้าง

๑.๒.๓ ความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม (Cultural Violence) คือ ระบบความเชื่อ ความหมายของสังคมมีคำอธิบายที่ทำให้เอารัดเอาเปรียบ รวมทั้งการทำร้ายร่างกาย และจิตใจระหว่างคนในสังคม

กลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้หรือต้องยอมรับวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นกรอบความหมายที่คนใช้ในการ
ทำความเข้าใจตนเองและชีวิตทางสังคม มีแง่มุมที่ให้ความชอบธรรมกับความรุนแรงหลายรูปแบบทำ
ให้ปรากฏการณ์ที่เป็นความรุนแรงทางตรงและความรุนแรงเชิงโครงสร้างกลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้
หรือเป็นเรื่องถูกต้อง หลายสิ่งหลายอย่างที่ทำให้เกิดความทุกข์ยากทางกายและทางใจให้กับคนใน
สังคมจึงไม่ถูกจัดหรือมองเห็นเป็นความรุนแรง เช่น การชกมวย ในความเข้าใจของคนทั่วไปการที่คน
สองคนต่อสู้กันบนสังเวียน เช่นนี้ไม่นับว่าเป็นความรุนแรง แต่เป็นกีฬาที่เป็นที่ยอมรับและมีผู้สนใจ
ติดตามมากมายนับ และคนในสังคมก็นั่งดูการต่อสู้ของนักมวยที่บางครั้งก็ทำให้บาดเจ็บสาหัสได้อย่าง
สนุกสนานและภาคภูมิใจ ในหลายกรณีที่นักมวยของประเทศตนได้ชัยชนะ เป็นต้น ดังนั้นจะเห็นได้
ว่าความรุนแรงทางตรงถูกละเลยอยู่ด้วยความรุนแรงเชิงโครงสร้างและความรุนแรงเชิงวัฒนธรรม

จากที่กล่าวในประเด็นประเภทของความรุนแรงจะเห็นได้ว่าความรุนแรงมีหลายรูปแบบ
ด้วยกันทั้งเป็นความรุนแรงต่อตนเอง ความรุนแรงระหว่างบุคคล ความรุนแรงระหว่างกลุ่มทั้งที่เป็น
ความรุนแรงทางตรงที่เกิดขึ้นต่อร่างกายและจิตใจที่สามารถสังเกตเห็นได้ หรือความรุนแรงในเชิง
โครงสร้างทางสังคมซึ่งความรุนแรงดังกล่าวนี้เป็นความรุนแรงที่มีอยู่ในทุกสังคม เพียงแต่ว่าจะ
ปรากฏภาพแห่งความรุนแรงใดมากกว่ากันเท่านั้น ทั้งนี้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมองความรุนแรงที่
ครอบคลุมทั้งในด้านของความรุนแรงทางตรงและความรุนแรงในเชิงโครงสร้างซึ่งจะอธิบาย
ปรากฏการณ์ความรุนแรงโดยผ่านการศึกษา โครงสร้างทางสังคมของโรงเรียน

๒. แนวคิดจิตวิทยาสังคม

ปัญหาความรุนแรงในเด็กและเยาวชนประกอบขึ้นอยู่กับการวิจัยที่สำคัญ ๓ ประการ คือ
ปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระหว่างบุคคล และปัจจัยระดับสังคมวัฒนธรรม

๒.๑ ระดับบุคคล โดยให้ความสำคัญที่บุคลิกภาพของผู้กระทำความรุนแรง หรือผู้ที่ได้รับความรุนแรง
แนวคิดนี้รวมความถึงแนวคิดว่าด้วยบุคลิกภาพที่เบี่ยงเบน ความเจ็บป่วยทางจิต การใช้สารเสพติด
การดื่มแอลกอฮอล์ และกระบวนการในระดับบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความรุนแรง ๒.๒ ปัจจัย
ระหว่างบุคคล เน้นความสนใจไปที่การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ของคน
โครงสร้างและบทบาทของครอบครัวและปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกและการเรียนรู้ (Socialization) ใน
ครอบครัว และสังคม ซึ่งส่งผลต่อการเกิดพฤติกรรมความรุนแรง ๒.๓ ปัจจัยระดับสังคมวัฒนธรรม
จะให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ปัจจัยในระดับมหภาคโดยมีสมมุติฐานที่ว่า ความรุนแรงระหว่าง

บุคคลก่อรูปมาจากโครงสร้างทางสังคมที่เอื้อต่อการเกิดความรุนแรง เช่น ความเป็นชนวน
โครงสร้างทางสังคมที่ชายเป็นใหญ่ ปัญหาช่องว่างทางวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลง แนวคิดทาง
วัฒนธรรม ประเพณีนิยมที่ยอมรับความรุนแรง เป็นต้น

แนวคิดเรื่องความรุนแรงและจิตวิทยาสังคมนี้ เมื่อนำมาวิเคราะห์หวนนิยายแปลญี่ปุ่น เรื่อง
คำสารภาพ จะทำให้มองเห็นความรุนแรงในนวนิยายเรื่องนี้ ดังนี้

๓. ภาพรวมของความรุนแรง

โมริจูกิ ยูโกะ ครูประจำชั้นมัธยมต้นแห่งหนึ่ง ในช่วงโมงโหมม เธอประกาศว่าเธอกำลังจะ
ลาออกจากการเป็นครู และ โหมมครั้งนี้จะเป็นครั้งสุดท้ายของเธอ โมริจูกิได้เล่าถึงทัศนคติของเธอต่อ
เด็กนักเรียนสมัยนี้ว่า ความไว้วางใจต่างๆ ที่เธอแทบไม่เคยมีต่อนักเรียน เธอได้เล่าถึงครอบครัวของ
เธอว่า เธอได้ตั้งครรภ์กับนักเขียนมีชื่อเสียงคนหนึ่ง แต่ว่าเกิดตรวจพบว่าชายคนนั้นติดเชื้อเอดส์ ทั้งคู่
จึงตัดสินใจที่จะไม่แต่งงานกัน เธอและเด็กในท้องนั้นไม่ได้ติดเชื้อเอดส์มาด้วย เธอจึงต้องเลี้ยงลูกคน
เดียว แต่แล้ววันหนึ่งลูกสาวของเธอก็เกิดเสียชีวิต ตำรวจแจ้งว่าปลัดตกน้ำตาย แต่เธอเชื่อว่ามันเป็น
การฆาตกรรม และฆาตกรก็อยู่ในห้องเรียนนี้

โมริจูกิเชื่อว่ามีตัวการทั้งหมดสองคน เธอขอเรียกว่า ผู้ต้องหา A และ ผู้ต้องหา B เธอเริ่ม
เล่าว่าผู้ต้องหา A นั้นเป็นเด็กฉลาด แต่มีพฤติกรรมประหลาด ชอบแอบฆ่าหมาแมวด้วยอุปกรณ์ที่
ประดิษฐ์เองแล้วโพสต์รูปขึ้นเว็บไซต์ เขาสร้างกระเป๋าสตางค์ซ็อกไฟฟ้าและได้รับรางวัล เด็กชาย A
นั้นต้องการให้โลกหันมามองเขา แต่เวลาที่โลกกำลังจะหันมามองเขา ก็เกิดคดีสะเทือนขวัญที่ชื่อ
Lunacy ขึ้น ทำให้ไม่มีใครสนใจในรางวัลที่เขาได้รับ เขาจึงคิดจะทำอะไรที่ร้ายแรงยิ่งกว่า ส่วน
ผู้ต้องหา B นั้นเป็นเด็กธรรมดา ไม่มีใครสนใจ ไม่มีเพื่อน ก่อนข้างเป็นคนน่าสงสาร ผู้ต้องหา A
หลังจากที่คิดจะทำอะไรที่ร้ายแรงขึ้น เขาจำเป็นต้องมีคนช่วย และเขาก็เห็นว่าผู้ต้องหา B นั้น
เหมาะสมพอดี ผู้ต้องหา A เข้าตีสนิทผู้ต้องหา B และปรึกษาถึงเหยื่อ ผู้ต้องหา B ที่เคยโกรธแค้นครูโม
ริจูกิที่ไม่ยอมไปช่วยเขาตอนถูกตำรวจจับแต่กลับส่งอาจารย์คนอื่นไปแทน จึงแนะนำให้เลิกลูกสาว
ของครูเป็นเหยื่อ ผู้ต้องหา A จึงใช้กระเป๋าสตางค์ซ็อกไฟฟ้าใส่ลูกสาวของครูจนเสียชีวิตไป ผู้ต้องหา
A ต้องการให้ผู้ต้องหา B ไปฟ้องคนอื่นว่าผู้ต้องหา A ฆ่าคน เพราะเขาต้องการเป็นข่าว แต่ผู้ต้องหา B
กลับเกรงกลัวความผิดและโยนร่างของลูกสาวอาจารย์ลงสระน้ำไปเพื่อหลบเกลื่อนสาเหตุการฆ่า แล้ว
ขว้างกระเป๋าสตางค์ซ็อกไฟฟ้าทิ้งไป ตำรวจจึงสรุปสาเหตุการตายว่าเป็นการจมน้ำตาย

ครูโมริจิกิค่อยๆปะติดปะต่อเรื่องราว และสอบถามจากผู้ต้องหา B จนเข้าใจเรื่องทั้งหมด ความจริงก็คือกระเป๋าสตางค์ซ็อตไฟฟ้านั้นไม่มีแรงไฟฟ้ามากพอจะทำให้ลูกสาวของเธอที่อายุ 4 ขวบ เสียชีวิตได้ ที่จริงแล้วลูกสาวของเธอแค่เพียงหมดสติไป สาเหตุการตายที่แท้จริงก็คือการที่ผู้ต้องหา B โยนลูกสาวของเธอลงในสระน้ำต่างหาก แต่ครูโมริจิกิก็ไม่คิดจะแจ้งเรื่องราวเหล่านี้ต่อตำรวจ เพราะว่าประเทศญี่ปุ่นมีกฎหมายคุ้มครองเยาวชนอยู่ เยาวชนที่อายุไม่เกิน ๑๕ ปีจะไม่ได้รับการ ดำเนินคดีตามกฎหมาย และได้รับการบำบัดโดยไม่ได้รับความเจ็บปวด เธอคิดว่าแก่นั่นมันคงไม่สา สม เธอจึงบอกว่าเธอได้ฉีดเลือดของสามีเธอที่ติดเชื้อเอดส์ ลงในกล่องนมที่นักเรียนสองคนนั้นดื่มไป มีเวลา ๔ เดือนจึงจะทราบว่าติดเชื้อหรือไม่ และถ้าหากติดเชื้อก็จะใช้เวลา ๕-๑๐ ปีในการพักรักษา และเวลานั้นคงมากพอให้ผู้ต้องหาสำนึก ท่ามกลางความโกลาหลของนักเรียน เธอ อวยพรให้ปิดเทอมฤดู ใบไม้ผลินั้นเป็นช่วงเวลาที่ยอดเยียมของนักเรียนทุกคน ทั้งหมดนี้คือคำสารภาพของเธอ

ในภาคการศึกษาถัดไป ผู้ต้องหา B หรือนาโอकिनันอยู่แต่ในบ้าน ไม่ไปโรงเรียน ส่วน ผู้ต้องหา A หรือซุซึะนั้นยังมาโรงเรียนตามปกติ ครูประจำชั้นคนใหม่เป็นครูไฟแรงที่พยายามอย่าง มากที่จะเข้าใจจิตใจของนักเรียน เขาพยายามจะเรียกร้องให้ทุกคนในห้องไปให้กำลังใจผู้ต้องหา B ให้ มาโรงเรียน ความอึดอัดก็เหลือเกิดขึ้นจบลงด้วยที่นักเรียนในห้องทุกคนทำที่เป็นไฟแรงตามที่อาจารย์ ต้องการ แต่ข้างในกลับคิดตรงกันข้าม นาโอकिनันยังถูกเรียกร้องให้มาโรงเรียนมากเท่าใด เขาก็ยิ่งเสี ยสติมากเท่านั้น

ส่วนซุซึะที่มาเรียนนั้นถูกเพื่อนในห้องกลั่นแกล้งอย่างรุนแรง เขาตอบได้ใช้วิธีกรีดเลือด ของตัวเองป้ายคนอื่น และจับปากนักเรียนชาย เหล่านักเรียนในห้องกลัวที่จะติดเชื้อ จึงเลิกแกล้งเขาไป ซุซึะได้สนิทกับนักเรียนหญิงคนหนึ่งที่มีชื่อมิลี เธอชื่นชมหญิงสาวในคดี Lunacy ที่ช่วงชิงความสนใจ จากสังคมไปจากซุซึะมาก ถึงขนาดบอกว่าตนเองนั้นเป็นอีกด้านหนึ่งของ Lunacy และเลียนแบบการ กระทำต่างๆ แท้จริงแล้วซุซึะต้องการที่จะให้แม่ของเขาที่หย่ากับพ่อไปหลายปีก่อนหันมาสนใจเขา เท่านั้น ซุซึะมักจะคิดว่าคนอื่นรอบๆตัวเขานั้นโง่ เขาให้มิลีศึกษาค้นคว้าตรวจสอบว่าที่จริงแล้วเขาไม่ได้ ติดเชื้อ แต่เขากลับเสียใจมาก เพราะว่าเขาคิดว่าถ้าเขาติดเชื้อ แม่ของเขาต้องหันมาสนใจเขา ด้านนาโอ กินันไม่เคยมาโรงเรียนเลย ความจริงก็คือๆเผยว่าแท้ที่จริงแล้ว ตอนที่เขาโยนร่างของมานามิลูกสาว ครูลงสระน้ำนั้น เขารู้ว่ามานามิยังไม่ตาย และเขาโยนร่างของเธอลงไปโดยเจตนา เพื่อแสดงให้รู้ว่าสิ่ง ที่ซุซึะทำไม่สำเร็จ เขานั้นทำได้สำเร็จ เมื่อแม่ของนาโอकिनันรู้เข้าและด้วยแรงกดดันหลายอย่างทำให้แม่

ของเขาคิดจะฆ่านาโอกิและฆ่าตัวตายตาม แต่มันก็ไม่เป็นเช่นนั้น นาโอกิซึ่งมีดจากมือและฆ่าแม่ของเขาแทน ส่วนซุยะคิดว่าจะต้องทำอะไรที่มันยิ่งใหญ่สักครั้ง เขาคิดจะวางระเบิดโรงยิมหลังจากการปราศรัยในพิธีจบการศึกษาและนักเรียนจำนวนมากจะต้องตาย ในวันจบการศึกษา หลังจากซุยะกล่าวปราศรัยเขาก็กดสวิทช์ระเบิด แต่ระเบิดกลับไม่ทำงาน ครูโมริจิจิโทรศัพท์เข้าไปหาซุยะแล้วบอกว่าเธอได้ย้ายระเบิดไปที่ห้องทำงานของแม่เขาแทน และอธิบายว่าที่จริงซุยะไม่ได้คิดจะทำอะไรยิ่งใหญ่เลย เขาเพื่อค้นพบความจริงว่าแม่เขาแต่งงานใหม่ไปแล้ว และไม่สนใจในตัวตนของเขาเลยแม้แต่น้อยด้วยความผิดหวังซุยะจึงคิดจะตายไปจากโลกนี้ และเพื่อกลบเกลื่อนความอับอาย เขาจึงคิดจะพาคนไปตายด้วยให้มากที่สุดเท่าที่นั่น ครูโมริจิจิปรากฏตัวที่งานจบการศึกษาต่อหน้าซุยะซึ่งอยู่ในสภาพหมดสิ้นทุกอย่างและไม่มี ความกล้าพอที่จะจบชีวิตตัวเอง เธอบอกว่าซุยะต้องมีชีวิตต่อไป และนี่คือการแก้แค้นของเธอ

๔. ความรุนแรงในนวนิยาย

๔.๑ ความรุนแรงทางตรง

ความรุนแรงทางตรงในเรื่องนี้ปรากฏออกมาให้เห็นทั้งหมด ๓ เหตุการณ์ ได้แก่

๑.เด็กฆ่าลูกของครู โดยมีการวางแผนก่อนที่จะลงมือฆ่าและใช้เครื่องมือในการช่วยฆ่า กล่าวคือ ซุยะมีการคิดที่จะใช้เครื่องมือที่ตัวเองประดิษฐ์ขึ้นมา คือ กระเป๋าสตางค์ช็อตไฟฟ้า ในการแก้แค้นคนและต้องการให้ตัวเองมีชื่อเสียง และหาผู้สมรู้ร่วมคิด ซึ่งต้องการคนที่ตัวเองคิดว่าโง่ นั่นก็คือ นาโอกิ มาช่วยทำแผนนี้ให้สำเร็จ

๒.ลูกฆ่าแม่ เพราะแม่รู้ความจริงว่าลูกได้ดื่มนมที่มีเชื้อเอคส์ แม่จึงพยายามจะฆ่าลูกและค่อยฆ่าตัวเองตายตาม แต่ลูกต้องการป้องกันตัวเองจึงพลาดไปฆ่าแม่ตัวเองตาย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการฆ่าครั้งนี้คือ มีดนั่นเอง

๓.การที่ครูใส่เชื้อเอคส์ลงไปนม เพื่อเป็นการทำโทษเด็ก เพื่อให้เด็กได้ใช้เวลาสำนึกผิด ในช่วงระหว่างรอผลตรวจเลือด ๓ เดือน ว่าติดเชื้อเอคส์หรือไม่ เหตุการณ์นี้อาจดูไม่เหมือนความรุนแรงทางตรง เพราะดูแล้วไม่มีรอยบาดแผลบนร่างกายเลย แต่เป็นการทำลายจิตใจของเด็ก จะเห็นได้จากนาโอกิที่ไม่ยอมไปโรงเรียน อยู่แต่ในห้องของตัวเอง ไม่อยากให้แม่ของตัวเองมาโดนร่างกายและตะตองของใช้ของตัวเอง เพราะกลัวว่าแม่ของตัวเองจะติดโรเคคส์ ในแต่ละวันนี่ก็ถึงแต่ความตาย

๔.๒ ความรุนแรงเชิงโครงสร้าง

ความรุนแรงเชิงโครงสร้างที่ปรากฏในเรื่องนี้

จากสภาพครอบครัวที่ปัญหาการหย่าร้างของพ่อแม่จึงทำให้เด็กขาดความอบอุ่น ต้องการอยากที่จะเจอแม่ กล่าวคือ ชูยะ พยายามจะทำทุกทางโดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเองเพื่อให้ตัวเองได้พบกับแม่ และไม่สนว่าสิ่งที่ตัวเองทำนั้นจะถูกหรือผิด จึงปรากฏออกมาในรูปแบบของความรุนแรง ความรุนแรงต่างๆที่ปรากฏออกมาก็มาจากการปลุกฝังตอนที่พ่อแม่ยังไม่ได้หย่าร้างกัน ที่แม่ไม่ได้เล่านิทานก่อนนอนให้ฟัง จะเล่าแต่เรื่องวิศวกรรม อิเล็กทรอนิกส์ กระแสไฟฟ้า ความดันไฟฟ้า กฎของโอห์ม ฯลฯ และแม่ก็มักจะจบลงด้วยคำพูดที่ว่า ความใฝ่ฝันของแม่ คือ การเป็นนักประดิษฐ์ สิ่งต่างๆทั้งหมดนี้ก็มาจากโครงสร้างทางครอบครัว

๔.๓ ความรุนแรงทางวัฒนธรรม

สังคมญี่ปุ่นมักจะส่งเสริมคนที่ประสบความสำเร็จว่าจะมีชื่อเสียง โดยเฉพาะถ้าคนนั้นสามารถประดิษฐ์อะไรสิ่งแปลกใหม่ได้ก็จะได้รับการยอมรับ ความคิดนี้จึงทำให้กลายเป็นความรุนแรงเพราะเด็กพยายามสร้างสิ่งแปลกใหม่โดยไม่คำนึงว่าสิ่งนั้นถูกหรือผิดก็ตาม

๕. วิเคราะห์เรื่อง

๑. โครงเรื่อง

โครงเรื่องหลักว่าด้วยความรุนแรงในลักษณะต่างๆที่มีส่วนสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกันเป็นลูกโซ่ ผู้ก่อความรุนแรงมีทั้งเป็นเด็กและผู้ใหญ่ เหยื่อก็มีทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะใครจะเป็นผู้ก่อความรุนแรงหรือเป็นเหยื่อก็ส่งผลต่อสังคมทั้งสิ้น

โครงเรื่องย่อย ประกอบไปด้วย 3 โครงเรื่อง คือ

1. เด็กต้องการมีชื่อเสียงเพื่อที่จะได้เจอหน้าแม่ของตัวเอง จึงประดิษฐ์เครื่องมือต่างๆ และใช้เครื่องมือที่ตัวเองประดิษฐ์ขึ้นทำให้ตัวเองมีชื่อเสียงขึ้นมาด้วยวิธีการต่างๆ
2. อาจารย์ทำโทษเด็กโดยการใส่เชือกมัดลงไปนอน แล้วให้เด็กคิดเพื่อเป็นการทำโทษที่มีผลต่อจิตใจมากกว่าที่จะเป็นร่างกาย
3. ลูกฆ่าแม่ตัวเองตาย เพราะความผิดพลาด ผู้เป็นพ่อเป็นแม่พอรู้ว่าลูกตัวเองเป็นอะไรยอมทำใจไม่ได้ จึงคิดหาวิธีที่ดีที่สุดจึงคิดว่าการตายเป็นวิธีที่ดีที่สุด จึงคิดจะฆ่าลูกตัวเองตายและฆ่าตัวเองตายตาม แต่กลับพลาดสุดท้ายกลายเป็นลูกฆ่าแม่ตัวเองตาย

๒. ตัวละคร

จะมีตัวละครอยู่ ๒ ประเภทในเรื่องนี้ คือ

๑.เหยื่อ

ลูกของอาจารย์ที่โดนฆ่าเพียงเพราะต้องการทดสอบเครื่องมือที่ตัวเองประดิษฐ์ขึ้นมาและต้องการแก้แค้นอาจารย์ประจำชั้นของตัวเองที่ตอนที่โดนจับ แล้วอาจารย์ไม่ยอมมารับที่สถานีตำรวจให้ครูประจำชั้นห้องอื่นไปรับแทน เพราะห่วงแต่ลูกสาวของตัวเอง แต่จริงๆแล้วมันเป็นเพียงความเข้าใจผิดเพียงเพราะนักเรียนกับครูคนละเพศกันจึงไม่สามารถไปปรับเด็กได้ เพราะจะดูไม่เหมาะสม แม่ของเด็ก สุดท้ายต้องตายเพราะความรักที่มีต่อลูก พอรู้ว่าลูกคัมมที่มีเชื้อเอชส์ลง ไป กลัวว่าลูกจะติดเชื้อหรือไม่ กลัวความเป็นอยู่ในชีวิตอนาคตของลูก จึงคิดว่าการฆ่าลูกให้ตายแล้วฆ่าตัวเองตายตามเป็นวิธีการที่ดีที่สุด แต่สุดท้ายกลับพลาดเพราะลูกที่กำลังจะโดนฆ่าหาทางป้องกันตัวเอง พลาดไปโดนแม่ตัวเองตาย

เด็กทั้ง ๒ คนที่โดนอาจารย์ทำโทษด้วยการคัมมที่อาจารย์ใส่เชื้อเอชส์ลงไป ซึ่งเป็นความต้องการของอาจารย์ที่ทำเพื่อให้นักเรียนสำนึกผิด แทนที่จะทำโทษด้วยการแจ้งตำรวจ แต่อาจารย์ไม่ได้ กลัวว่าจะถูกทำโทษด้วยวิธีการที่ง่ายไป เพราะตามหลักกฎหมายเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ทำผิดจะยังได้รับความคุ้มครอง บทลงโทษไม่หนักพอที่เด็กจะได้สำนึกผิด

๒.ผู้กระทำ

อาจารย์กระทำการลงโทษเด็กด้วยวิธีใส่เชื้อเอชส์ที่นำมาจากสามิที่ติดเชื้อเอชส์ลงไปนานแล้ว ให้เด็กที่ทำผิดคัม และรอดูผลตรวจเลือดที่จะออก ในระยะเวลา 4 เดือนต่อจากนี้ ซึ่งระยะเวลาเท่านี้อาจารย์คิดว่าน่าจะมากพอที่จะทำให้เด็กได้สำนึกผิด

เด็กนักเรียนที่กระทำการลงมือฆ่าลูกอาจารย์ ที่มีการวางแผนมาก่อนหน้านี้และเลือกเหยื่อที่ต้องการจะฆ่า โดยใช้ความรู้ของตัวเองมาประดิษฐ์เครื่องมือที่เกิดอันตรายต่อผู้อื่น เพื่อต้องการแก้แค้นและต้องการให้ตัวเองมีชื่อเสียง ถูกลงข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ จะได้พบเจอแม่ของตัวเอง

๓. การเล่าเรื่อง

การดำเนินเรื่อง เรื่องจะแบ่งเป็นตอน โดยแต่ละตอนจะมีการเล่าเรื่องผ่านผ่านตัวละครที่เป็นมุมมองของตัวเอง คือ

ตอนที่ ๑ อาจารย์ประจำชั้น

ตอนที่ ๒ เด็กนักเรียนในห้อง

ตอนที่ ๓ แม่ของเด็กเล่าผ่านไดอารี่

ตอนที่ ๔ เด็กที่เป็นผู้สมรู้ร่วมคิด

ตอนที่ ๕ เด็กที่วางแผนเหตุการณ์ทั้งหมด

ตอนที่ ๖ อาจารย์ประจำชั้น

การดำเนินเรื่องแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ตัวละครทุกตัวในเรื่องได้แสดงมุมมอง ความคิดของตัวละครเอง โดยไม่ต้องผ่านตัวกลางมาช่วยในการเล่าเรื่อง ทำให้เราสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของตัวละครนั้นได้อย่างเข้าถึงบทบาทมากที่สุด

บทสรุป

จะเห็นได้จากการศึกษานวนิยายกรณีศึกษาโดยมองผ่านพฤติกรรมของตัวละครหลัก จะพบว่า พฤติกรรมความรุนแรงต่าง ๆ นั้น มิได้เกิดขึ้นมาอย่างไร้เหตุผล และทำให้เข้าใจสภาวะของปัญหาและ สภาพของสังคมที่เลวร้ายลงไปทุกขณะ และที่สำคัญก็คือ สาเหตุของพฤติกรรมต่าง ๆ นั้น สืบเนื่องมาจากปัญหาความผิดปกติ และความบกพร่องทางจิตประการหนึ่ง ปัญหาทางจิตที่สำคัญอย่างหนึ่งก็คือ การมีปมด้อยในชีวิต ที่เป็นพลังผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมในทางตรงกันข้ามที่ค่อนข้างรุนแรงออกมา และสาเหตุที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ ความเปลี่ยนแปลงในสังคมที่เปลี่ยนจากสังคมพึ่งพาอาศัยเป็นสังคมที่อยู่โดดเดี่ยวมากยิ่งขึ้น เป็นผลให้สมาชิกในสังคมต่างได้รับผลกระทบจากความอ่อนแอของสถาบันต่างๆ และขาดที่พึ่งทางใจที่เหมาะสม จนก่อให้เกิดปัญหาความรุนแรงตามมา

กล่าวโดยสรุปก็คือ นวนิยายอาจสะท้อนสังคมทั้งในด้านรูปธรรม หมายถึง เหตุการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นในสังคม และด้านนามธรรมที่หมายถึงค่านิยมในชีวิตจิตใจของคนในสังคม ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน ดังนั้น วรรณกรรมจึงเป็นการตอบสนองทั้งทางด้านการกระทำและความคิดของมนุษย์ต่อสังคม

บรรณานุกรม

ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. เรื่องราวของความรุนแรงในสังคมไทย. รัฐศาสตร์สาร. ๒๕๔๕.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. สันติทฤษฎี วิถีวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๓๕.

ชัยวัฒน์ สถาอานันท์. อาวุธมีชีวิต?: แนวคิดเชิงวิพากษ์ว่าด้วยความรุนแรง. กรุงเทพฯ:

ฟ้าเดียวกัน, ๒๕๔๖.

คำรงค์ ฐานดี. สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๕.

บุญวดี เพชรรัตน์. การพยาบาลผู้ป่วยมีพฤติกรรมรุนแรง. สงขลา : ภาควิชาการพยาบาลจิตเวช คณะพยาบาล

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ๒๕๔๓

ปราณี จงสุจริตธรรม และคนอื่นๆ, แปล. กระจกส่องญี่ปุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงเรียนสมาคม

ส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), ๒๕๔๔.

ไพศาล วงศ์วรวิสิทธิ์. สร้างสันติด้วยมือเรา. กรุงเทพฯ : กลุ่มประสานงานศาสนาเพื่อสังคม, ๒๕๓๓.

มินะโมโตะ คนะอะเอะ. คำสารภาพ. แปลโดย กนกวรรณ เกตุชัยมาศ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : แพรว

สำนักพิมพ์, ๒๕๕๕.

สมพร เตรียมชัยศรี. ความรุนแรงต่อสตรีและมุมมองในผลของความรุนแรงและด้านการป้องกัน

ความจริง

ที่ไม่อาจปฏิเสธ. วารสารพยาบาล, ๒๕๔๔.

ศุภัญญา นิซังกร. การศึกษา-ญี่ปุ่น ยุคปรับตัวสู่สมัยใหม่ เหตุใดก้าวไกลต่างกัน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๔๕.

อรอนงค์ อินทรจิตร และนรินทร์ กรินชัย. ผู้หญิงและเด็ก: เหยื่อความรุนแรงในครอบครัว.

กรุงเทพฯ: ปกเกล้าการพิมพ์, ๒๕๔๒.

สารนิพนธ์

เพ็ญวิษา วัฒนปรีชานนท์. “กลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งจักร”.

วิทยานิพนธ์.ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

วิทยานิพนธ์

นัยนา จิตรรังสรรค์.การวิเคราะห์เนื้อหารรณกรรมญี่ปุ่นที่แปลเป็นภาษาไทย.กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2533.

ฐานข้อมูลออนไลน์

Kapook. ย้อนรอยคดี เนวาด้าทัน เด็กญี่ปุ่นมาเพื่อนร่วมชั้นด้วยคัตเตอร์. [Online]. เข้าถึงเมื่อวันที่ 1

ธันวาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก <http://hilight.kapook.com/view/67327>